

Nowy Sacz, 7. augusta 2024
odpustová slávnosť Premenenia Pána
Bazilika sv. Margity

Drahí bratia a sestry,
prichádzam dnes k Vám zo susednej krajiny, zo Spišskej diecézy na Slovensku. Prichádzam k Vám ako pútnik do tohto starobylého chrámu v Novom Saczi, aby som spolu s Vami slávil veľký odpust ku cti sviatku Premenenia Pána. Pozdravujem a ďakujem Vášmu diecéznemu biskupovi Andrzejovi Ježovi za pozvanie, za osobitné pozvanie ďakujem farárovi tejto farnosti ks. Dr. Jerzemu Jurkiewiczovi. Pozdravujem všetkých kňazov, zasvätené osoby, predstaviteľov svetskej moci, ale aj Vás všetkých, drahí bratia a sestry, zvlášť pozdravujem rodiny, deti a mladých ľudí. Tento rok Vás sprevádza heslo, ktoré je spoločné pre pastoračný rok v celom Poľsku: *„Zúčastňujem sa spoločnosti Cirkvi“*. Je to aj pre mňa príklad, aby som ako diecézny biskup povzbudzoval veriacich našej Spišskej diecézy k radostnej účasti na živote Cirkvi, aby radosti a bolesti Cirkvi boli aj našimi radosťami a bolesťami, lebo Cirkev pre nás nie je inštitúcia, ale rodina, ktorej sne všetci členovia. Nechceme budovať Cirkev ako inštitúciu, ale chcem ju budovať ako rodinu, v ktorej každý má svoje miesto, cíti sa prijatý a milovaný.

Neviem, či ste niekedy počítali v biblickom príbehu premenenia Pána počet osôb, ktoré v ňom vystupujú. Je ich celkovo sedem. Vieme, že číslo sedem je v Svätom písme číslom plnosti. Tieto postavy majú v biblickom texte svoju úlohu a nám odovzdávajú posolstvo a príklad.

Prvou a hlavnou postavou je Boží Syn Ježiš Kristus, ktorého obraz uctievate v tejto bazilike. On dominuje celému príbehu. Biblický príbeh premenenia Pána nám predstavuje Ježiša, ktorý na jednej strane kráča po tejto zemi, má nohy zaprášené z našich ciest, stretáva sa s ľuďmi, lieči ich zranenia, prijíma hriešnikov. A predsa dnes máme príbeh, v ktorom sa Boží Syn dotýka neba. Je to jeho premenenie plné svetla. Jeho tvár je ponorená do nádhery božskej večnosti. Boží Syn sa stal človekom, aby nám o tejto božskej kráse rozprával. Bratia a sestry, nebojme sa zaprášiť naše nohy a ruky, aby sme pomáhali tým, ktorí to potrebujú, lebo vtedy napodobňujeme Božieho Syna. Vtedy druhým zjavujeme Božiu krásu. Keď pozeráme na obraz Pána Ježiša v tejto Vašej bazilike, urobme si predsavzatie, že aj my chceme svojím životom vyžarovať druhým ľuďom Božiu dobrotu a nežnosť. Nechceme, aby druhí ľudia mali z Ježiša strach, ale aby sa radovali zo stretnutia s ním.

Na slávnom premenení sa zúčastňujú jeho traja učeníci – Peter, Jakub a Ján. Zažili iba krátky okamih tejto Ježišovej slávy, tejto Božej dobroty. A predsa to stačí, aby jeden z nich – apoštol Peter zvolal: „Dobre je nám tu!“ Peter navrhuje postaviť na vrchu tri stany. Prečo je táto jeho reakcia? Postaviť stan znamená

zastaviť sa, usadiť sa. Peter si chce zachovať krásu tejto chvíle, chce sa zastaviť. Bratia a sestry, aj my v tomto našom uponáhľanom svete máme túžbu sa zastaviť, uchovať si krásne chvíle vo svojom srdci. Uchovajme si aj tieto chvíle veľkého odpustu v našich srdciach. Pýtajme sa samých seba: „Keď sa s nami druhí ľudia stretnú, zvolajú ako Peter: dobre je nám tu?“ My odídeme z tejto bazilike, z tejto slávnosti do našich príbytkov, do našich domovov. Ako si môžeme uchovať túto chvíľu? Tak, že nesieme Ježiša v našom srdci, že prinesieme Ježiša druhým v našom každodennom živote.

Potom máme dvoch veľkých svedkov Starého zákona. Je to Mojžiš a Eliáš. Tieto dve postavy zastupujú celý Starý zákon. Ježiš s nimi vedie dialóg, lebo Pán Ježiš je naplnením prislúbení a prorociev Starého zákona. Podľa biblickej tradície, aby bolo svedectvo nejakého človeka na súde pravdivé, museli ho potvrdiť aspoň dvaja svedkovia. Eliáš a Mojžiš sú dvaja svedkovia. Svojou prítomnosťou dosvedčujú, že Kristus naplnil všetky očakávania ľudstva. Bratia a sestry, drahí mladí priatelia. Dosvedčujme aj my, že svet nepotrebuje hľadať nových učiteľov, nepotrebuje hľadať nových spasiteľov a mesiášov. Jediným a pravým Mesiášom je Ježiš Kristus. Dosvedčujme to tomuto svetu. Ukazujme na Ježiša ako ukázali na neho Mojžiš a Eliáš.

Na záver celého príbehu prehovorí Otec. On svojím hlasom vypovie význam celej udalosti premenia. On nám odovzdáva dokonalý obraz Ježiša Krista. Vo Vašej bazilike uctievate obraz namalovaný ľudskou rukou. Nebeský Otec nám v Svätom písme odovzdáva skutočnú tvár Ježiša z Nazaretu: „Toto je môj milovaný Syn!“ Je Pánom, Učiteľom, Božím Synom, Spasiteľom. Posledné slová sú Otcovou vôľou. Otec hovorí: „Počúvajte ho!“ V Biblii slovo „počúvať“ znamená „uskutočňovať“. Inými slovami testament Boha Otca nám hovorí: „Robte to, čo Vám hovorí Ježiš, lebo to nie sú slová iba človeka, nejakého múdreho guru, nejakého vzdelaného učenca, ale sú to slová môjho milovaného Syna, tzn. sú to slová Božieho Syna!“ Bratia a sestry, dnes táto bazilika je vrchom premenenia. Dnes nám Boh Otec odovzdáva svoj testament a hovorí nám: „nemudrujte o kresťanstve, nemajte prázdne reči o evanjeliu, robte to, čo vidíte na mojom Synovi, nasledujte jeho príklad.“

Ježiš sa po celej udalosti premenenia dotkne svojich učeníkov, vymaže ich strach, zostúpi s nimi z vrchu do miest a dedín medzi ľuďmi. Tu a teraz sa Ježiš aj nás dotýka v Božom slove a v Eucharistii, dotýka sa nás vo sviatosti zmierenia. Oslobodzuje nás od strachu, hriechu, neistoty a kráča spolu s nami do našich rodín, do našej práce, do našich vzťahov. Ježišu, ty si náš Pán a Učiteľ. V tejto chvíli ťa prosím za tu zhromaždených kňazov, za zasvätené osoby, za tu prítomných rodičov, starých rodičov, deti a mladých ľudí. Nech cez ich životy žiari tomuto svetu tvoja svätá tvár. Ďakujeme ti, Pane, že zostávaš s nami a kráčaš s nami. Amen.